

Republika Srbija
VRHOVNI SUD SRBIJE
Kž I 423/05
26.05.2005. godina
Beograd

U IME NARODA

Vrhovni sud Srbije, u Beogradu, u veću sastavljenom od sudija: Nikole Mićunovića, predsednika veća, Miodraga Vićentijevića, Zorana Savića, Ljubomira Vučkovića i Bate Cvetkovića, članova veća, savetnika Vrhovnog suda, Dragice Gajić, zapisničara, u krivičnom predmetu protiv optuženog **AA**, zbog krivičnog dela razbojništva iz člana 168. stav 1. Krivičnog zakona Republike Srbije, rešavajući o žalbama Okružnog javnog tužioca u Smederevu i branioca optuženog, advokata AB, izjavljenim protiv presude Okružnog suda u Smederevu, K. broj 57/04 od 03. decembra 2004. godine, u sednici veća održanoj, dana 26. maja 2005. godine, doneo je

P R E S U D U

I ODBIJA SE kao neosnovana žalba Okružnog javnog tužioca u Smederevu i **POTVRĐUJE** presuda Okružnog suda u Smederevu, K. 57/04 od 03. decembra 2004. godine.

II ODBACUJE SE kao neblagovremena žalba branioca optuženog AA, izjavljena protiv presude Okružnog suda u Smederevu K. 57/04 od 03. decembra 2004. godine.

O b r a z l o ž e n j e

Navedenom presudom Okružnog suda u Smederevu, optuženi AA oglašen je krivim zbog krivičnog dela razbojništva iz člana 168. stav 1. KZ RS za koje mu je utvrđena kazna zatvora u trajanju od jedne godine, pa pošto mu je uzeta kao utvrđena kazna zatvora u trajanju od jedne godine izrečena presudom Opštinskog suda u Smederevu K. 701/03 od 13. februara 2004. godine, a koja je postala pravnosnažna 31. marta 2004. godine, kojom je oglašen krivim i osuđen zbog krivičnog dela teške krađe iz člana 166. stav 1. tačka 1. KZ RS, osuđen je na jedinstvenu kaznu zatvora u trajanju od jedne godine i deset meseci, u koju kaznu mu se uračunava vreme provedeno u pritvoru od 14. maja 2004. do 07. juna 2004. godine; optuženi je oslobođen plaćanja troškova krivičnog postupka i paušala.

Protiv navedene presude, žalbe su izjavili:

- Okružni javni tužilac u Smederevu, zbog povrede krivičnog zakona i odluke o kazni, s` predlogom da se prvostepena presuda preinači u smislu navoda i predloga u žalbi;

- branilac optuženog, zbog bitne povrede odredaba krivičnog postupka, pogrešno i nepotpuno utvrđenog krivičnog zakona, povrede krivičnog zakona i odluke o kazni, s` predlogom da se prvostepena presuda ukine i predmet vrati prvostepenom sudu na ponovno odlučivanje. U žalbi je zahtevano da optuženi i njegov branilac budu obavešteni o sednici veća drugostepenog suda. Međutim, kako je žalba branioca optuženog neblagovremena, to Vrhovni sud optuženog i njegovog branioca nije obaveštavao o sednici drugostepenog suda.

Republički javni tužilac u Beogradu, podneskom Ktž. broj 555/05 od 13. aprila 2005. godine predložio je da se uvaži žalba Okružnog javnog tužioca u Smederevu, prvostepena presuda preinači u smislu navoda i predloga te žalbe, a da se žalba branioca optuženog, odbije kao neosnovana.

Vrhovni sud je održao sednicu veća na kojoj je razmotrio sve spise ovog predmeta zajedno sa pobijanom presudom, koju je ispitao u smislu člana 380. ZKP, pa je po oceni navoda u žalbi Okružnog javnog tužioca, i datog mišljenja Republičkog javnog tužioca, našao:

Prvostepena presuda ne sadrži bitne povrede odredaba krivičnog postupka, niti povredu krivičnog zakona na štetu optuženog, na koje drugostepeni sud, povodom žalbe, uvek pazi po službenoj dužnosti, u smislu člana 380. stav 1. tačka 1. i 2. ZKP.

Neosnovano se žalbom Okružnog javnog tužioca prvostepena presuda pobija zbog povrede krivičnog zakona i s`tim u vezi navodi da je prvostepeni sud prilikom odmeravanja kazne optuženom, prekoračio ovlašćenja koja ima po zakonu (član 369. stav 1. tačka 5. ZKP), budući da je shodno odredbi člana 54. stav 2. OKZ, bio dužan da nakon ocene svih okolnosti koje se odnose kako na učinjena krivična dela tako i na učinioca, odluči da li će opozvati uslovnu osudu (izrečena pravnosnažnom presudom Okružnog suda u Smederevu K. 601/02 od 04. februara 2003. godine, zbog krivičnog dela sitno delo krađe iz člana 173. stav 1. KZ RS a za koje mu je izrečena uslovna osuda, tako što mu je utvrđena kazna zatvora u trajanju od 10 meseci i istovremeno određeno da se ista neće izvršiti ako optuženi u roku od dve godine ne učini novo krivično delo).

Izneti žalbeni navodi su neosnovani.

Prema odredbama člana 54. stav 1. OKZ, sud će opozvati uslovnu osudu ako osuđeni u vreme proveravanja učini jedno ili više krivičnih dela za koje je izrečena kazna zatvora od dve godine ili dužem trajanju. A prema stavu 2. istog člana ako osuđeni u vreme proveravanja učini jedno ili više krivičnih dela za koje je izrečena kazna zatvora manja od dve godine ili novčana kazna, sud će, pošto oceni sve okolnosti koje se odnose na učinjena krivična dela i učinioca, a posebno srodnost učinjenih krivičnih dela, njihov značaj i pobude iz kojih su učinjene, odlučiti da li će opozvati uslovnu osudu.

Kako iz iznetog proizilazi da opozivanje uslovne osude u konkretnom slučaju nije bilo obavezno, a prvostepeni sud nije našao, da izrečenu uslovnu osudu treba opozvati, to Vrhovni sud nalazi da nema povrede krivičnog zakona na koju se ukazuje u žalbi Okružnog javnog tužioca.

U vezi navedene povrede krivičnog zakona, u žalbi se takođe navodi da je prvostepeni sud pogrešno primenio odredbe o odmeravanju kazne, odnosno, da otežavajućoj okolnosti nije dao pravilan značaj, dok je olakšavajuće okolnosti precenio. Međutim, kako navedena povreda zakona stoji samo ako sud, odnosno odluka o kazni prekorači ovlašćenja koja ima po zakonu, a naime, ako izrekne vrstu sankcije koja ne postoji ili veću ili manju propisanu za učinjena krivična dela i uopšte postupanje suda pri izricanju sankcije bez ispunjenja uslova koje zakon formalno traži. Kako navodi u žalbi, da sud pri odmeravanju kazne nije u dovoljnoj meri cenio utvrđene olakšavajuće okolnosti ne spada ni u jedan oblik prekoračenja ovlašćenja koje sud ima pri donošenju odluke o kazni, to su žalbeni navodi i u tom delu neosnovani.

Kada je u pitanju žalba branioca optuženog, Vrhovni sud nalazi, da je ista neblagovremena.

Naime, prema članu 360. stav 3. ZKP, dostava overenog prepisa prvostepene presude optuženom i njegovom braniocu se vrši saglasno članu 162. ZKP, čijim je četvrtim stavom, između ostalog, određeno da se ako okrivljeni ima branioca, optužnica, optužni predlog, privatna tužba i sve odluke od čijeg dostavljanja teče rok za žalbu ili prigovor, kao i žalba protivne stranke, koja se dostavlja radi odgovora, dostaviće se i braniocu i okrivljenom po odredbama člana 161. ovog Zakonika. U tom slučaju rok teče od dana dostavljanja pismena okrivljenom odnosno braniocu.

Shodno članu 363. stav 1. ZKP, protiv presude donete u prvom stepenu ovlašćena lica mogu izjaviti žalbu u roku od 15 dana od dana dostavljanja prepisa presude.

Prema stanju u spisima, branilac optuženog je overeni prepis prvostepene presude primio 18. januara 2005. godine, a optuženi 19. januara 2005. godine, pa, shodno članu 183. stav 2. ZKP rok, za izjavu žalbe teče od 20. januara 2005. godine i ističe zaključno sa 03. februarom 2005. godine. Uvidom u spis predmeta konstatuje se da je branilac optuženog žalbu na navedenu presudu predao preko pošte preporučeno dana 05. februara 2005. godine, dakle, nakon zakonom predviđenog roka.

S`obzirom na izneto, Vrhovni sud je, žalbu branioca optuženog, ocenio kao neblagovremenu, te je, na osnovu člana 386. ZKP, odlučio kao pod tačkom II izreke presude.

Zapisničar, Za predsednika veća-sudija,

Dragica Gajić, s.r. Miodrag Vićentijević, s.r.

Za tačnost otpravka

JČ